

Ce știi despre Sfinții Ioan Casian, Dionisie Exiguul și Ioan Iacob Hozevitul?

Ce au în comun Sfinții Ioan Casian, Dionisie Exiguul și Ioan Iacob Hozevitul?

Toți s-au născut pe teritoriul țării noastre, au călătorit mult peste hotare, la mii de kilometri distanță, și nu s-au mai întors acasă.

***

Sfântul Ioan Casian s-a născut în jurul anului 360, în Dobrogea de azi. Pe atunci, aceasta se numea Sciția Mică.

Părinții săi erau oameni înstăriți și credincioși. Mama și tatăl lui au vrut să îi ofere tot ce era mai bun. La fel cum își dorește orice părinte, pentru propriul copil. Ei i-au vorbit primii despre Dumnezeu, despre credința în El, despre dragostea față de Acesta. L-au învățat să facă fapte bune și să se roage.

De mic, a trăit printre călugări și tot printre ei și-a găsit un prieten: pe Gherman. Datorită lui, Sfântul Ioan Casian s-a călugărit. Alături de el, a trăit într-una dintre mănăstirile dobrogene. Și, împreună cu el, a plecat din Dobrogea în lumea largă.

Întâi, au mers în Țara Sfântă. Acolo, cei doi călugări au intrat într-o mănăstire din Betleem.

După un timp, cei doi s-au dus în Egipt, unde au stat mulți ani, învățând de la călugări și de la pustnici. Sfântul Ioan Casian mergea din chilie în chilie. Stătea de vorbă cu aceștia. Scria tot ce auzea. Așa cum ar face – azi – un jurnalist pasionat de un subiect despre care vrea să știe TOT ce se poate ști.

La un moment dat, Cuvioșii Ioan Casian și Gherman nu și-au mai găsit în Egipt liniștea dorită și au plecat în altă parte. Au ajuns la Constantinopol, cel mai important oraș creștin al vremii și, aici, l-au cunoscut pe Sfântul Ioan Gură de Aur. Acesta l-a hirotonit diacon pe Sfântul Ioan Casian și pe Sfântul Gherman l-a făcut preot.

După moartea Sfântului Ioan Gură de Aur, Sfântul Ioan Casian a fost trimis la Marsilia, în sudul Franței de azi, unde a întemeiat două mănăstiri: una de călugări, Mănăstirea Sfântul Victor, și alta pentru călugărițe.

A adunat în jurul său mulți ucenici, pe care i-a învățat cum să trăiască în mănăstire. A scris cărți pentru îndrumarea lor, din care s-au inspirat, de-a lungul secolelor, mari oameni ai Bisericii.

S-a mutat din această viață în anul 435, după ce fusese călugăr mai bine de 60 de ani. Călugării din Occident îl consideră un părinte al lor și un mare învățător al monahismului.

În Biserica Ortodoxă, este pomenit pe 29 februarie, în anii bisecți și pe 28 februarie, în restul timpului. Dar nu este cinstit de unul singur. Ci alături de Sfântul Gherman, prietenul său.

Află mai mult!

Citește și o poveste cu Sfântul Ioan Casian: [Clopotarul Sfântului Ioan Casian](#)

În România, există o mănăstire dobrogeană foarte frumoasă, care îi este închinată. Descoperă cum este [Acasă la Sfântul Ioan Casian!](#)

***

Cuviosul Dionisie Exiguul s-a născut la sfârșitul secolului al V-lea d.H., tot în Dobrogea.

A rămas devreme orfan de ambii părinți. Monahul Petru, care-a devenit la bătrânețe Episcop de Tomis, l-a luat sub ocrotirea lui. După ce a crescut, a plecat în lume, prin locurile prin care umblase și Sfântul Ioan Casian.

Sfântul Dionisie Exiguul era unul dintre cei mai învățați oameni ai timpului său.

Știa bine și greaca, și latina și asta l-a ajutat să ajungă la Roma, unde a fost consilier pentru 10 papi. Tot la Roma a organizat biblioteca Bisericii Romane. A fost și profesor la Vivarium, o universitate din sudul Italiei. În plus, învățase astronomie și științe.

Dar deși avea atâtea daruri de la Dumnezeu, el mereu și-a spus Exiguul, care înseamnă „cel neînsemnat”, „cel mic”. Cât a trăit, s-a purtat întocmai cum îi zicea numele...

Este cunoscut drept părinte al erei creștine, întrucât el a propus să se numere anii începând cu nașterea Mântuitorului, nu de la întemeierea Romei sau din timpul împăratului Dioclețian, cum se făcea. Dacă spunem astăzi că suntem într-un anumit an, după Hristos, acest lucru se datorează Sfântului Dionisie Exiguul, pe care noi îl pomenim la începutul Anului Bisericesc, adică pe 1 septembrie.

Este înmormântat în Italia, dar nu se știe exact unde anume.

În România, doar un izvor a rămas în urma sa: se află în curtea mănăstirii dobrogene Sfântul Dionisie Exiguul, care îi este închinată.

Află mai mult!

Descoperă [AICI](#) câteva fotografii cu Mănăstirea Sfântul Dionisie Exiguul!

***

Sfântul Cuviosul Ioan Iacob Hozevitul (sau **Ioan Iacob de la Neamț**) s-a născut în 23 iulie 1913, în satul Crăiniceni (județul Botoșani). La botez a primit numele Ilie, iar cei din jur îl alintau zicându-i Iliuță.

Și el a fost orfan de mic și a fost crescut de bunica sa. Când a fost copil și adolescent, a învățat foarte bine, fiind un elev exemplar. Din cauza greutăților, în liceu nu avea nici măcar manuale. Dar le împrumuta de la profesori, le citea noaptea, iar a doua zi li le înapoia.

Când a venit vremea să urmeze o facultate, rudele l-au îndemnat să se facă preot, însă el a ales să meargă la Mănăstirea Neamț. La mănăstire, a fost primit cu drag și i s-au dat niște „ascultări”: a fost pus să lucreze ca ajutor de farmacist, să îngrijească bolnavii și biblioteca.

S-a dovedit a fi foarte harnic.

A fost călugărit în 9 aprilie 1936, primind numele Ioan.

În același an, a plecat în Țara Sfântă, în locuri prin care, cândva, a pășit Iisus Hristos și a făcut minunile pe care le citim în Evangheliile. Aici a trait până la sfârșitul vieții, adică 24 de ani.

Cât timp a stat departe de țară, a devenit preot, a slujit în limba română, a scris în limba maternă texte religioase și poezii.

Ultimii șapte ani din viață i-a petrecut retras, în pustiul Hozeva, în peștera Sfântei Ana, aproape de mănăstirea Sfântul Gheorghe Hozevitul.

În 5 august 1960, la vârsta de 47 de ani, s-a mutat din această lume, fiind înmormântat în peștera în care a locuit.

După 20 de ani, în august 1980, trupul lui a fost găsit întreg și frumos mirositor și a fost dus la mănăstirea Sfântul Gheorghe Hozevitul din apropiere, unde se păstrează și astăzi.

Pomenirea acestui sfânt se face în 5 august.

Află mai mult!

Citește o poezie a Sfântului Ioan Iacob Hozevitul – [Micul Orfan](#)

